

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 150/2024
21.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К бр.65/20 од 01.06.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.576/23 од 30.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 21. фебруара 2024. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К бр.65/20 од 01.06.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.576/23 од 30.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К бр.65/20 од 01.06.2023. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су осуђени на казне затвора у трајању од по десет месеци.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да на име судског паушала плате износе од по 20.000,00 динара сваки, те да на име осталих трошкова кривичног поступка солидарно плате износ од 12.828,00 динара на име трошкова вештачења од стране вештака економске струке и вештака НКТЦ Ужице, као и да солидарно плате износ од 9.440,00 динара на име трошкова привођења из Окружног затвора у Чачку, те да у корист буџетских средстава тужилаштва, на име трошкова вештачења, уплате солидарно износ од 18.320,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећени ВВ је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинско правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.576/23 од 30.10.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Гоњем Милановцу и браниоца окривљених АА и ББ, а пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К бр.65/20 од 01.06.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ – адвокат Марко Томовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се поднетим захтевом истиче да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те да су засноване на доказима на којима се не могу заснивати.

С тим у вези, у захтеву се наводи да је правноснажна пресуда заснована на записнику о саслушању осумњиченог АА од 27.01.2020. године у Полицијској станици у Горњем Милановцу, као незаконитом доказу обзиром да из овог записника произилази да је окривљени саслушан у смислу члана 289. став 3. ЗКП, којом приликом је присуствовао бранилац постављен по службеној дужности, и поред тога што окривљени претходно није упозорен нити се изјаснио у смислу одредбе члана 85. став 3. ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оценио је неоснованим. Ово стога што је на наведену битну повреду одредаба кривичног поступка одбрана окривљеног указивала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, па како је Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, оценио ове жалбене наводе неоснованим, и о томе у образложењу своје одлуке на страни три, став два, изнео довољне и јасне разлоге, које и овај суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, и упућује.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених указује, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић